

Zbirka odločb sodne prakse

Zadeva C-404/14 Postopek, ki ga je sprožila Marie Matoušková

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe,
ki ga je vložilo Nejvyšší soud)

„Predhodno odločanje — Pravosodno sodelovanje v civilnih zadevah — Pristojnost in priznavanje ter izvrševanje sodnih odločb v zakonskih sporih in sporih v zvezi s starševsko odgovornostjo — Uredba (ES) št. 2201/2003 — Člen 1(1)(b) — Stvarno področje uporabe — Dogovor o delitvi zapuščine med preživelim zakoncem in mladoletnimi otroki, ki jih zastopa skrbnik — Opredelitev — Nujnost, da tak dogovor potrdi sodišče — Ukrep v zvezi s starševsko odgovornostjo ali ukrep v zvezi z dedovanjem“

Povzetek – Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 6. oktobra 2015

1. *Pravosodno sodelovanje v civilnih zadevah — Pristojnost in priznavanje ter izvrševanje sodnih odločb v zakonskih sporih in sporih v zvezi s starševsko odgovornostjo — Uredba št. 2201/2003 — Področje uporabe — Pojem „civilne zadeve“ — Ukrepi v zvezi z izvajanjem starševske odgovornosti — Potrditev dogovora o delitvi zapuščine, ki ga je skrbnik mladoletnih otrok sklenil za njihovem imenu*

Vključitev

Neuporaba Uredbe št. 650/2012 (Uredba Sveta št. 2201/2003, člen 1(1)(b) in (3)(f))

2. *Pravosodno sodelovanje v civilnih zadevah — Pristojnost in priznavanje ter izvrševanje sodnih odločb v zakonskih sporih in sporih v zvezi s starševsko odgovornostjo — Uredba št. 2201/2003 — Pristojnost v sporih v zvezi s starševsko odgovornostjo — Predlogi, ki niso predlogi v zvezi z razvezo zakonske zveze, prenehanjem življenjske skupnosti ali razveljavitvijo zakonske zveze — Potrditev dogovora o delitvi zapuščine, ki ga je skrbnik mladoletnih otrok sklenil za njihovem imenu — Pristojnost sodišča, ki odloča o zapuščinskih zadevah — Sodišče, ki ni sodišče prebivališča otroka — Nevplivanje*

(Uredba Sveta št. 2201/2003, člen 12(1) in (3))

1. Uredbo št. 2201/2003 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v zakonskih sporih in sporih v zvezi s starševsko odgovornostjo ter o razveljavitvi Uredbe št. 1347/2000 je treba razlagati tako, da potrditev dogovora o delitvi zapuščine, ki ga je skrbnik mladoletnih otrok sklenil v njenem imenu, pomeni ukrep v zvezi z izvajanjem starševske odgovornosti v smislu člena 1(1)(b) te uredbe, ki zato spada na njeno področje uporabe, in ne ukrep v zvezi z dedovanjem v smislu člena 1(3)(f) navedene uredbe, ki je izključen z njenega področja uporabe.

Pravna in poslovna sposobnost in z njima povezana vprašanja zastopanja se namreč presojuje v skladu z lastnimi merili in se ne štejejo za predhodna vprašanja, odvisna od povezanih pravnih dejanj. Zato sta določitev skrbnika za mladoletne otroke in nadzor izvajanja njegovih dejanj tako tesno povezana, da ne bi bilo primerno uporabiti različna pravila o pristojnosti, ki bi se razlikovala glede na vsebino zadevnega pravnega dejanja.

Zato se dejstvo, da se potrditev sodišča, pristojnega za skrbništvo, takega dogovora o delitvi zapuščine, ki jo zahteva zakon države članice, da bi bil ta dogovor veljaven, zaprosi v okviru zapuščinskega postopka, ne more šteti za odločilno za ugotovitev, da ta ukrep spada v dedno pravo. To, da je treba pridobiti potrditev sodišča, pristojnega za skrbništvo, je neposredna posledica statusa in pravne ali poslovne sposobnosti mladoletnih otrok ter pomeni ukrep za varstvo otroka v zvezi z upravljanjem, ohranjanjem njegovega premoženja ali razpolaganjem z njim v okviru izvrševanja starševske pravice v smislu člena 1(1)(b) in (2)(e) Uredbe št. 2201/2003.

(Glej točke 30, 31 in 38 ter izrek.)

2. N podlagi člena 12(3) Uredbe št. 2201/2003 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v zakonskih sporih in sporih v zvezi s starševsko odgovornostjo ter o razveljavitvi Uredbe št. 1347/2000 so sodišča držav članic pristojna tudi v zvezi s starševsko odgovornostjo v drugih postopkih, poleg navedenih v odstavku 1 tega člena, prvič, kadar ima otrok bistveno povezavo s to državo članico, zlasti zaradi dejstva, da eden od nosilcev starševske odgovornosti običajno prebiva v navedeni državi članici ali je otrok državljan navedene države članice, in drugič, kadar so vse stranke v postopku pristojnost sodišč sprejele izrecno ali na drugačen nedvoumen način v trenutku, ko se je pred sodiščem začel postopek, in je to v otrokovo korist.

V primeru potrditve dogovora o delitvi zapuščine, ki ga skrbnik mladoletnih oseb sklene v njihovem imenu, ki je po zakonu države članice nujna za veljavnost tega dogovora, je odločitev, da je za potrditev dogovora o delitvi zapuščine pristojno sodišče, ki odloča o zapuščinskih zadevah, mogoče utemeljiti s členom 12(3) Uredbe št. 2201/2003, čeprav to sodišče ni sodišče otrokovega običajnega prebivališča, če so izpolnjeni zgorajnavedeni pogoji.

(Glej točki 36 in 37.)